

1 אלגוריתמי קירוב

1.1 בעיית חלוקת משימות בין מכונות (Load Balancing)

1.1.1 הצגת הבעיה:

בעיית חלוקת משימות בין מכונות

הקלט: k - מספר מכונות זהות. ו- n מספרים חיוביים t_1, \dots, t_n המייצגים זמני ריצה של המשימות.
הפלט: חלוקה מאוזנת כמה שאפשר של המשימות בין המכונות. כלומר חלוקה שעבורה זמן העבודה של המכונה העמוסה ביותר, הוא מינימלי.

1.1.2 דוגמא:

$n = 4, k = 2$. עם הזמנים $t_1 = 1, t_2 = \frac{1}{2}, t_3 = \frac{1}{2}, t_4 = 2$. אז החלוקה האופטימלית היא:

$$1 : t_4 \quad \text{sum} = 2$$

$$2 : t_1, t_2, t_3 \quad \text{sum} = 2$$

1.1.3 אלגוריתם קירוב חמדני:

אלגוריתם 1 קירוב חמדני לבעיית חלוקת משימות בין מכונות

- נעבור על המשימות לפי סדר הגעתן, בכל שלב נשלח את המשימה המגיעה למכונה הכי פחות עמוסה ברגע זה.

בדוגמא הקודמת זה ייתן את החלוקה:

$$1 : t_1, t_4 \quad \text{sum} = 3$$

$$2 : t_2, t_3 \quad \text{sum} = 1$$

ולכן זה רק קירוב.

1.1.4 הוכחת קירוב:

סימונים ופורמליסטיקה מרחב הפתרונות החוקיים לבעיה הוא:

$$\mathcal{S} = \{s : [n] \rightarrow [k]\}$$

לכל $1 \leq j \leq k$ נגדיר $T_j : \mathcal{S} \rightarrow \mathbb{R}_+$ זמן הריצה של המכונה ה- j בפתרון s באופן הבא:

$$T_j(s) = \sum_{i=1, s(i)=j}^n t_i$$

בנוסף נגדיר:

$$q(s) = \max_{1 \leq j \leq k} \{T_j(s)\}$$

המטרה שלנו היא למצוא מינימום של q על \mathcal{S} .

משפט האלגוריתם החמדן שהצגנו משיג $(2 - \frac{1}{k})$ קירוב לפתרון האופטימלי. כלומר, יהי S^* הפתרון האופטימלי ו- G הפתרון החמדן. אז מתקיים:

$$\frac{q(G)}{q(S^*)} = 2 - \frac{1}{k}$$

למה 1 יהי t_{max} זמן הריצה של המשימה הארוכה ביותר אזי: $q(S^*) \geq t_{max}$

הוכחת למה 1 המשימה הארוכה ביותר נשלחת בפתרון S^* למכונה כלשהי, ומכונה זו עובדת לפחות t_{max} זמן.

$$\textbf{למה 2} \quad q(S^*) \geq \frac{1}{k} \sum_{i=1}^n t_i$$

הוכחת למה 2

$$q(S^*) = \max_{1 \leq j \leq k} \{T_j(S^*)\} \geq \frac{1}{k} \sum_{j=1}^k T_j(S^*) = \frac{1}{k} \sum_{j=1}^k \sum_{i=1, s(i)=j}^n t_i = \frac{1}{k} \sum_{i=1}^n t_i$$

הוכחת המשפט יהי G הפתרון החמדן. יהי $1 \leq j_0 \leq k$ האינדקס של המכונה העמוסה ביותר בפתרון G . לכן $q(G) = T_{j_0}(G)$. יהי $1 \leq l \leq n$ האינדקס של המשימה האחרונה לפי סדר ההגעה שנשלחה למכונה j_0 . עבור $1 \leq j \leq k$ נסמן ב- $F_j(G)$ את זמן העבודה הכולל של המכונה j על המשימות שהוקצו לה מתוך $l-1$ המשימות הראשונות. כלומר:

$$F_j(G) = \sum_{i=1, s(i)=j}^{l-1} t_i$$

לפי דרך פעולתו של האלגוריתם החמדן, $F_{j_0}(0) = \min_{1 \leq j \leq k} \{F_j(G)\}$. לכן מתקיים

$$\begin{aligned} q(G) = T_{j_0}(G) &= t_l + F_{j_0}(G) = t_l + \min_{1 \leq j \leq k} \{F_j(G)\} \\ &\leq t_l + \frac{1}{k} \sum_{j=1}^k F_j(G) = t_l + \frac{1}{k} \sum_{j=1}^k \sum_{i=1, s(i)=j}^{l-1} t_i = t_l + \frac{1}{k} \sum_{i=1}^{l-1} t_i = (1 - \frac{1}{k})t_l + \frac{1}{k} \sum_{i=1}^l t_i \\ &\leq (1 - \frac{1}{k})t_l + \frac{1}{k} \sum_{i=1}^n t_i \leq (1 - \frac{1}{k})t_{\max} + \frac{1}{k} \sum_{i=1}^n t_i \leq (1 - \frac{1}{k})q(S^*) + q(S^*) = (2 - \frac{1}{k})q(S^*) \end{aligned}$$

1.2 בעיית כיסוי ע"י קבוצות (Set Cover)

1.2.1 הצגת הבעיה:

בעיית כיסוי ע"י קבוצות

סיפור מסגרת: רוצים ללמד רשימת נושאים במדעי המחשב, ויש קורסים שכל אחד מכסה חלק מהנושאים, ורוצים ללמוד כמה שפחות קורסים ולכסות את כל הנושאים.

הקלט: מספר טבעי n , ואוסף של r תת-קבוצות A_1, A_2, \dots, A_r של $[n]$ כך ש: $\bigcup_{i=1}^r A_i = [n]$
הפלט: תת-קבוצה $S \subseteq [r]$ כך ש $\bigcup_{i \in S} A_i = [n]$ וכך ש- $|S|$ מינימלי.

זו בעיה NP קשה, אז נחפש פתרון מקורב.

1.2.2 דוגמא:

$r = 5, n = 10$. $A_5 = \{2, 4\}, A_4 = \{1, 7, 9\}, A_3 = \{1, 3, 5, 6, 8, 10\}, A_2 = \{2, 4, 6, 8, 10\}, A_1 = \{1, 3, 5, 7, 9\}$.
 אז המשפחה הכי קטנה של קבוצות שתכסה את כל n היא 2 (כלומר $|S^*| = 2$). לדוגמא $S^* = \{1, 2\}$.

1.2.3 אלגוריתם קירוב חמדני:

אלגוריתם 2 קירוב חמדני לבעיית כיסוי ע"י קבוצות

1. אתחול: $X = [n], G = \emptyset$. $(G$ - הפתרון החמדן. X - מה שנותר לכסות)
2. איטרציה: יהי $1 \leq i^* \leq r$ האינדקס המקיים $|X \cap A_{i^*}| = \max_{1 \leq i \leq r} |X \cap A_i|$. נעדכן $G := G \cup \{i^*\}, X := X \setminus A_{i^*}$.
3. סיום: כאשר $X = \emptyset$ נעצור ונחזיר את G .

אם האלגוריתם היה מופעל על הדוגמא הקודמת היינו מקבלים את הפתרון $G = \{3, 1, 5\}$ (שהוא כמובן לא אופטמלי).

1.2.4 הוכחת קירוב:

משפט יהי S^* פתרון אופטימלי לבעיה, ויהי G הפתרון החמדן. אז:

$$(1 \leq) \frac{|G|}{|S^*|} \leq \lceil \ln(n) \rceil$$

במילים אחרות, הפתרון החמדן הוא $\lceil \ln(n) \rceil$ קירוב לפתרון האופטימלי.

אינטואיציה להוכחת המשפט נראה כי אם S^* אז מספר האיטרציות של האלגוריתם עד העצירה קטן יחסית (שזה גודל הפתרון החמדן כי בכל איטרציה האלגוריתם מוסיף בדיוק איבר אחד). נראה זאת על ידי כך שנראה כי $|X|$ (מה שנותר לכסות) קטן מהר.

הוכחת המשפט (התחלה) נסמן ב- S^* פתרון אופטימלי, נסמן ב- G את הפתרון החמדן. נסמן $k = |S^*|$, $t = |G|$. (נשים לב לכך ש- t זה מספר האיטרציות של האלגוריתם החמדן עד העצירה). לכל $0 \leq j \leq t$, נסמן ב- X_j את העולם שנותר לכסות אחרי j האיטרציות הראשונות של האלגוריתם ($X_t = \emptyset, X_0 = [n]$). אנו רוצים להראות כי $\frac{|G|}{|S^*|} \leq \lceil \ln(n) \rceil$, או באופן שקול: $t \leq k \lceil \ln(n) \rceil$.

למה מרכזית יהי $1 \leq j \leq t$ מספר איטרציה. יהי i^* האינדקס שהאלגוריתם בוחר באיטרציה ה- j של האלגוריתם. אזי $|X_{j-1} \cap A_{i^*}| \geq \frac{|X_{j-1}|}{k}$ (כלומר בכל איטרציה מוסיפים לפחות $\frac{1}{k}$ ממה שנותר להוסיף).

הוכחת הלמה מתקיים $\bigcup_{i \in S^*} A_i = [n]$ לכן:

$$X_{j-1} = X_{j-1} \cap [n] = X_{j-1} \cap \left(\bigcup_{i \in S^*} A_i \right) = \bigcup_{i \in S^*} (X_{j-1} \cap A_i)$$

ולכן קיים $i_0 \in S^*$ כך ש- $|X_{j-1} \cap A_{i_0}| \geq \frac{|X_{j-1}|}{k}$.
על פי דרך פעולתו של האלגוריתם החמדן, מתקיים:

$$|X_{j-1} \cap A_{i^*}| = \max_{1 \leq i \leq r} |X_{j-1} \cap A_i| \geq |X_{j-1} \cap A_{i_0}| \geq \frac{|X_{j-1}|}{k}$$

למת עזר לכל $x \neq 0$, מתקיים $1 - x < e^{-x}$. ולכן, לכל $0 < x \leq 1$ ולכל $y > 0$ מתקיים $(1 - x)^y < e^{-xy}$.

הוכחת המשפט (המשך) ההוכחה תהיה בשלילה. נסמן $u = k \lceil \ln(n) \rceil$. נניח בשלילה כי $t > u$. בהנחה זו, האלגוריתם לא עוצר אחרי u איטרציות, ולכן $|X_u| \geq 1$. נגיע מכך לסתירה.
מהלמה המרכזית, מתקיים כי לכל $1 \leq j \leq t$, כי $|X_j| \leq (1 - \frac{1}{k})|X_{j-1}|$.
אם $t > u$ אז $X_u \neq \emptyset$ ולכן $|X_u| \geq 1$. אז מתקיים:

$$1 \leq |X_u| \leq (1 - \frac{1}{k})|X_{u-1}| \leq (1 - \frac{1}{k})^2|X_{u-2}| \leq \dots \leq (1 - \frac{1}{k})^u|X_0|$$

$$= (1 - \frac{1}{k})^{k \lceil \ln(n) \rceil} \cdot n < e^{-\frac{1}{k} \cdot k \lceil \ln(n) \rceil} \cdot n = e^{-\lceil \ln(n) \rceil} \cdot n \leq e^{-\ln(n)} \cdot n = 1$$

סתירה כי קיבלנו $1 < 1$.

1.3 בעיית כיסוי ע"י קודקודים (Vertex Cover)

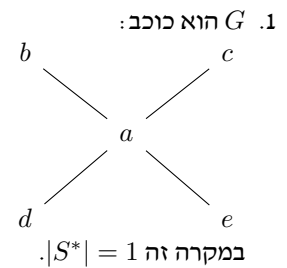
1.3.1 הצגת הבעיה:

בעיית כיסוי צלעות ע"י קודקודים

הקלט: גרף לא מכוון $G = (V, E)$.

הפלט: תת-קבוצה $S \subseteq V$ כך שלכל $\{x, y\} = e \in E$ מתקיים $x \in S$ או $y \in S$ (או שניהם), וכך שהגודל של S מינימלי בתנאי זה.

1.3.2 דוגמאות:

2. $G = K_n$ (הגרף השלם על n קודקודים). במקרה זה $|S^*| = n - 1$.

3. $G = K_{a,b}$ (גרף דו צדדי שלם על a קודקודים בצד אחד ב- b קודקודים בצד השני). במקרה זה $|S^*| = \min\{a, b\}$.

1.3.3 בעיה שקולה:

הגדרה תת קבוצה $I \subseteq V$ נקראת קבוצה בלתי תלויה אם לכל $x, y \in I$ מתקיים $\{x, y\} \notin E$.

למה $S \subseteq V$ היא כיסוי קודקודים אם ורק אם $V \setminus S$ היא קבוצה בלתי תלויה.

הוכחה S היא כיסוי קודקודים אם ורק אם לכל צלע $\{x, y\} \in E$ מתקיים $x \in S$ או $y \in S$. שזה שקול לכך שלכל זוג קודקודים $u, v \in V \setminus S$, מתקיים כי $\{u, v\}$ אינו שייך ל- E , שזה שקול לכך ש- $V \setminus S$ היא קבוצת קודקודים בלתי תלויה.

1.3.4 אלגוריתם קירוב חמדני:

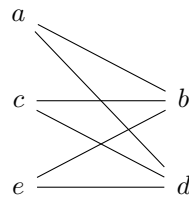
ניתן לתאר אלגוריתם חמדני איטרטיבי שבכל שלב מכסה הכי הרבה צלעות ממה שנותר לכסות. זה מקרה פרטי של בעיית הכיסוי ע"י קבוצות. זה ייתן לנו $\lceil \ln(n) \rceil$ קירוב.

1.3.5 אלגוריתם קירוב לא חמדני:

אלגוריתם 3 אלגוריתם לפתרון מקורב של בעיית כיסוי ע"י קודקודים

1. אתחול: $X = E, R = \emptyset$ זה הפתרון שנחזיר, X - קבוצת הצלעות שנותר לכסות
2. איטרציה: נבחר (שרירותית) צלע $e \in X$, $\{x, y\} = e$. נעדכן $R = R \cup \{x\} \cup \{y\}$. נעדכן את X ע"י מחיקת כל הצלעות העוברות דרך x או דרך y .
3. סיום: כאשר $x = \emptyset$ נעצור ונחזיר את R .

דוגמאות להפעלת האלגוריתם: $G = K_{3,2}$.

- אם באיטרציה הראשונה האלגוריתם בחר את הצלע $\{a, b\}$ ובשנייה את $\{c, d\}$, אז הוא יוסיף ל- R את a, b ואז את c, d ואז יעצור. לכן $|R| = 4$. אבל הכיסוי האופטימלי הוא בגודל 2 $\{b, d\}$.

1.3.6 הוכחת קירוב:

טענה האלגוריתם מחזיר פתרון 2 מקרב לבעיית כיסוי ע"י קודקודים. כלומר, יהי S^* הפתרון האופטימלי, ויהי R הפתרון המוחזר ע"י האלגוריתם. אזי:

$$\frac{|R|}{|S^*|} \leq 2$$

הגדרה זיווג בגרף הוא קבוצת צלעות ללא קודקודים משותפים.

למה אם הגרף G מכיל זיווג בגודל t צלעות, אזי כיסוי קודקודים מינימלי ב- G מכיל לפחות t קודקודים. (כלומר $|S^*| \geq t$)

הוכחת הלמה יהי S^* כיסוי קודקודים בגודל מינימלי ב- G . S^* מכיל לפחות קודקוד אחד על כל אחת מ- t צלעות הזיווג. מכיוון שלצלעות האלה אין קודקודים משותפים, כל הקודקודים האלה שונים זה מזה ולכן $|S^*| \geq t$.

הוכחת הטענה נסמן ב- R את הכיסוי המוחזר ע"י האלגוריתם. נסמן ב- S^* פתרון אופטימלי. נסמן ב- t את מספר האיטרציות של האלגוריתם עד העצירה, ונשים לב כי $|R| = 2t$ (כי בכל איטרציה מוסיפים שני קודקודים ל- R). עבור $1 \leq j \leq t$ נסמן ב- e_j את הצלע שהאלגוריתם בחר באיטרציה ה- j . הבחנה מרכזית: מדרך פעולתו של האלגוריתם, לצלעות e_1, \dots, e_t אין קודקודים משותפים, ולכן הן מהוות זיווג עם t צלעות בגרף. לפי הלמה שהוכחנו, מתקיים $|S^*| \geq t$ ולכן $\frac{|R|}{|S^*|} = \frac{2t}{|S^*|} \leq \frac{2t}{t} = 2$.

1.4 בעיית כיסוי ע"י קודקודים ממושקלים (Weighted Vertex Cover)

1.4.1 הצגת הבעיה:

בעיית כיסוי צלעות ע"י קודקודים ממושקלים

הקלט: גרף לא מכוון $G = (V, E)$, ופונקציית משקל $w : V \rightarrow \mathbb{R}_+$.
הפלט: תת-קבוצה $S \subseteq V$ כך שלכל $e \in E$ מתקיים $\{x, y\} = e$ או $x \in S$ או $y \in S$ (או שניהם), וכך שהמשקל של S מינימלי בתנאי זה. $w(S) = \sum_{v \in S} w(v)$.

זו בעיה NP קשה, נחפש אלגוריתם קירוב.

1.4.2 אלגוריתם קירוב:

נציג אלגוריתם קירוב המשתמש בתכנון ליניארי, כלומר ברילקסציה לינארית של בעיית תכנון ליניארי בשלמים (ILP) השקולה לבעייה המקורית. שלבים:

1. נתרגם את הבעיה לבעיית ILP : (מציאת מינימום של פונקציה ליניארית על קבוצת ווקטורים המקיימים אילוצים ליניארים ואילוץ של ערכים שלמים).

נסמן $n = |V|$ לכל תת קבוצה $S \subseteq V$. נתאים ווקטור ממשי x באורך n באופן הבא:

$$X(v) = \begin{cases} 1 & v \in S \\ 0 & v \notin S \end{cases}$$

נרצה להגדיר אילוצים ליניארים על x כך שהקבוצה S המתאימה ל- x תהיה כיסוי קודקודים. לכל צלע $\{a, b\} = e \in E$ נדרוש כי $x(a) + x(b) \geq 1$. נרצה לתרגם את משקל הכיסוי של הערך שאנו רוצים למוזער לערך של פונקציה ליניארית על ווקטורים ממשים באורך n . נשים לב לכך ש-

$$w(S) = \sum_{v \in S} w(v) = \sum_{v \in V} w(v) \cdot x(v)$$

כלומר תכנית ה- ILP היא:

$$ILP : \begin{cases} \min \sum_{v \in V} w(V) \cdot x(V) \\ x(v) \in \{0, 1\} & \forall v \in V \\ x(a) + x(b) \geq 1 & \forall \{a, b\} \in E \end{cases}$$

2. בניית רילקסציה ליניארית: זו תכנית LP המחליפה אילוצים של ערכים בשלמים באילוצים ליניאריים עם הדרישה שכל ווקטור המקיים את אילוצי ה- ILP מקיים גם את אילוצי ה- LP .

$$LP : \begin{cases} \min \sum_{v \in V} w(v) \cdot x(v) \\ 0 \leq x(v) \leq 1 & \forall v \in V \\ x(a) + x(b) \geq 1 & \forall \{a, b\} \in E \end{cases}$$

3. נפתור את התכנית הליניארית ונקבל פתרון אופטימלי x_{LP}^* .

4. "נעגל" את x_{LP}^* לפתרון x_R של התכנית בשלמים:

$$x_R(v) = \begin{cases} 1 & x_{LP}^*(v) \geq \frac{1}{2} \\ 0 & x_{LP}^*(v) < \frac{1}{2} \end{cases}$$

1.4.3 דוגמא לאלגוריתם:

דוגמא: $G = k_4$. $w(1) = \dots = w(4) = 1$.

$$ILP : \begin{cases} \min \sum_{v \in V} w(V) \cdot x(V) \\ x(v) \in \{0, 1\} & \forall v \in V \\ x(1) + x(2) \geq 1 \\ x(1) + x(3) \geq 1 \\ \vdots \\ x(3) + x(4) \geq 1 \end{cases}$$

$$LP : \begin{cases} \min \sum_{v \in V} w(V) \cdot x(V) \\ 0 \leq x(v) \leq 1 & \forall v \in V \\ x(1) + x(2) \geq 1 \\ x(1) + x(3) \geq 1 \\ \vdots \\ x(3) + x(4) \geq 1 \end{cases}$$

1.4.4 הוכחת חוקיות וקירוב:

נסמן ב- \mathbb{R}^n את אוסף הפתרונות החוקיים לתכנית ה- ILP וב- $\mathcal{S}_{LP} \in \mathbb{R}^n$ את אוסף הפתרונות החוקיים לתכנית ה- LP . נסמן ב- x^* פתרון אופטימלי לתכנית ה- ILP וב- x_{LP}^* פתרון אופטימלי לתכנית הליניארית. נסמן ב- x_R את הפתרון המעוגל שאנו מחזירים.

למה 1

$$\sum_{v \in V} w(v) \cdot x_{LP}^*(v) \leq \sum_{v \in V} w(v) \cdot x^*(v)$$

הוכחת למה 1 מתקיים כי $\mathcal{S}_{ILP} \subseteq \mathcal{S}_{LP}$ כי כל ווקטור המקיים את האילוצים של התכנית בשלמים מקיים גם את האילוצים של התכנית הליניארית הרגילה. לכן, $x^* \in \mathcal{S}_{ILP} \subseteq \mathcal{S}_{LP}$ ולכן:

$$\sum_{v \in V} w(v) \cdot x_{LP}^*(v) \leq \min_{x \in \mathcal{S}} \sum_{v \in V} w(v) \cdot x(v) \leq \sum_{v \in V} w(v) \cdot x^*(v)$$

למה 2 לכל $v \in V$ מתקיים $x_R(v) \leq 2x_{LP}^*(v)$.

הוכחת למה 2 כי אנחנו מגדילים לכל היותר פי 2 כשאנחנו מעגלים.

טענה

1. x_R הוא פתרון חוקי של התכנית בשלמים.

2. $\sum_{v \in V} w(v) \cdot x_R(v) \leq 2 \sum_{v \in V} w(v) \cdot x^*(v)$ (כלומר זה 2 קירוב).

הוכחת הטענה

1. לכל $v \in V$ מתקיים $x_R(v) \in \{0, 1\}$ לפי הגדרת x_R .

תהי $\{a, b\} \in E$. מכיוון ש- x_{LP}^* הוא פתרון חוקי של התכנית הליניארית הרגילה, מתקיים $x_{LP}^*(a) + x_{LP}^*(b) \geq 1$, לכן, $x_{LP}^*(a) \geq \frac{1}{2}$ או $x_{LP}^*(b) \geq \frac{1}{2}$. לכן $x_R(a) = 1$ או $x_R(b) = 1$, ולכן, $x_R(a) + x_R(b) \geq 1$.

2. מתקיים:

$$\sum_{v \in V} w(v) \cdot x_R(v) \leq \sum_{v \in V} w(v) \cdot 2x_{LP}^*(v) = 2 \sum_{v \in V} w(v) \cdot x_{LP}^*(v) \leq 2 \sum_{v \in V} w(v) \cdot x^*(v)$$

כאשר * נובע מלמה 2, ו- ** נובע מלמה 1.